

Αυτές οι αντιλογίες είναι λίγο διαφορετικές από τις προηγούμενες. Στο τεύχος Μαΐου, με αφορμή την οικονομική κρίση είχαμε ρωτήσει δύο Έλληνες να μας πούν γιατί θέλουν να φύγουν από την Ελλάδα και γιατί θέλουν να μείνουν. Σε αυτό το τεύχος, ένας μετανάστης προσπαθεί να απαντήσει στο ίδιο ερώτημα. Η συζήτηση ξεκίνησε από την οικονομική κατάσταση αλλά όπως θα διαβάσετε, κατέληξε σε πιο ουσιαστικά για τη ζωή του ζητήματα. Ο W. μας είπε από την αρχή ότι η ερώτηση γιατί θέλει να μείνει στην Ελλάδα είναι μία από τις πιο δύσκολες που μπορεί να του κάνει κάποιος. Και αυτό γιατί η απάντηση, όπως ο ίδιος είπε "δεν είναι λογική αλλά συγκινητική".

W., 33 ετών, κάπου από την Αφρική

Γιατί μένω στην Ελλάδα. Μου κάνουν πολλοί αυτή την ερώτηση. Η οικογένειά μου, οι φίλοι μου, ακόμα και άσχετοι άνθρωποι που συναντάω σε παρέες. Συνήθως όλοι αυτοί θέλουν να πάρουν μια απάντηση σε πέντε λεπτά. Έντεκα χρόνια τώρα όμως δεν έχω βρει το γιατί. Αλλά θα προσπαθήσω να σου δώσω κάποια στοιχεία προκειμένου να καταλάβεις όσο γίνεται. Ξέρεις, κάποια πράγματα ακριβώς επειδή τα ζεις, δεν μπορείς να τα κάνεις λόγο, να τα περιγράψεις.

Αισθάνομαι πως δεν ζω σε ένα ξένο τόπο αλλά στην ουσία έτσι είναι. Αισθάνομαι ασφαλής, αισθάνομαι μια ζεστασιά εδώ, αλλά στην πραγματικότητα εγώ έχω φτιάξει αυτή την εικόνα. Μπορώ να πηγαίνω από μια πόλη σε μια άλλη, να περπατάω από ένα στενό σε ένα δρόμο σαν να είχα γεννηθεί εδώ. Το περίεργο είναι πως πολλές φορές έχω βρεθεί σε κάποια μέρη για πρώτη φορά και έχω την εντύπωση πως έχω ξαναπάει. Βλέπω πολλούς άγνωστους ανθρώπους καθημερινά σαν να έχουν οθόνες που να λένε αυτά που θέλουν να πουν μέσα τους. Ξέρω τι θέλω να πουν χωρίς να κινήσουν τα χείλια τους. Και κάποιες φορές χωρίς να τους κοιτάξω καν. Γιατί;

Είναι πολύ δύσκολο να καταλάβεις γιατί εσύ δεν μένεις σε ένα ξένο τόπο. Θα μου πεις ίσως πως δεν έχει σημασία αυτό. Σημασία έχει ότι εγώ έχω αγκυροβολήσει εδώ, φέρνοντας μαζί μου και ανταλλάσσοντας γνώσεις, συναισθήματα και κουλτούρα. Και σίγουρα παίρνω περισσότερα. Εγώ είμαι ο κερδισμένος.

Με ρωτάνε καθημερινά και κάθε στιγμή από πού είμαι. Δεν με ενοχλεί η ερώτηση αλλά ενοχλούμαι γιατί κάθε φορά που την ακούω αναρωτιέμαι όντως από πού είμαι. Εδώ ζω, εδώ εργάζομαι, εδώ έχω φίλους. Οι σκέψεις μου έχουν χτιστεί με βάση τα δεδομένα του εδώ. Εδώ ερωτεύτηκα και με ερωτεύτηκαν, εδώ ταλαιπώρησα και με ταλαιπώρησαν, εδώ πεινούσα και χόρτασα. Παρ'όλ'αυτά δεν σημαίνει ότι είμαι από δω. Είμαι από μια άλλη χώρα που δεν έχει καμία σχέση με αυτήν. Αφού δεν μένω ούτε εργάζομαι εκεί και φίλους δεν έχω. Ούτε ξέρω τους δρόμους και τα σοκάκια. Δεν σκέφτομαι με τα εκεί δεδομένα γιατί δεν τα ξέρω καν. Για να σου πω την αλήθεια ούτε ξέρω ποιος διαχειρίζεται τα πράγματα πλέον. Ούτε ποιος κυβερνάει και γιατί κυβερνάει. Είναι καλός ή δεν είναι. Μπορώ δηλαδή να σου πω τι θα γίνει αύριο εδώ αλλά δεν γνωρίζω τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή εκεί.

Βέβαια όλα αυτά τα χρόνια η καθημερινότητα δεν ήταν εύκολη για μένα. Ανεργία, αγενείς

άνθρωποι στο δρόμο και τις υπηρεσίες, γραφειοκρατία και ανασφάλεια είναι μόνο ένα μικρό μέρος από αυτά που έχω ζήσει. Κι εδώ μπορώ να σου απαντήσω πολύ απλά γιατί θέλω να φύγω. Παρά τα όσα έχω περάσει, ο μόνος λόγος που σκέφτομαι να φύγω είναι καθαρά οικονομικός. Η κατάσταση είναι πάρα πολύ δύσκολη τώρα για όλους Έλληνες και μη. Και αναρωτιέμαι: μπορώ να επιβιώσω; Είναι κάποιες ιδέες που μου περνάνε από το μυαλό χωρίς όμως να είμαι σίγουρος πως μπορώ να τις πραγματοποιήσω.

Θα ήταν πολύ καλά να μπορέσει να ζήσει κανείς εκεί που θέλει και όχι εκεί που πρέπει ή μπορεί.